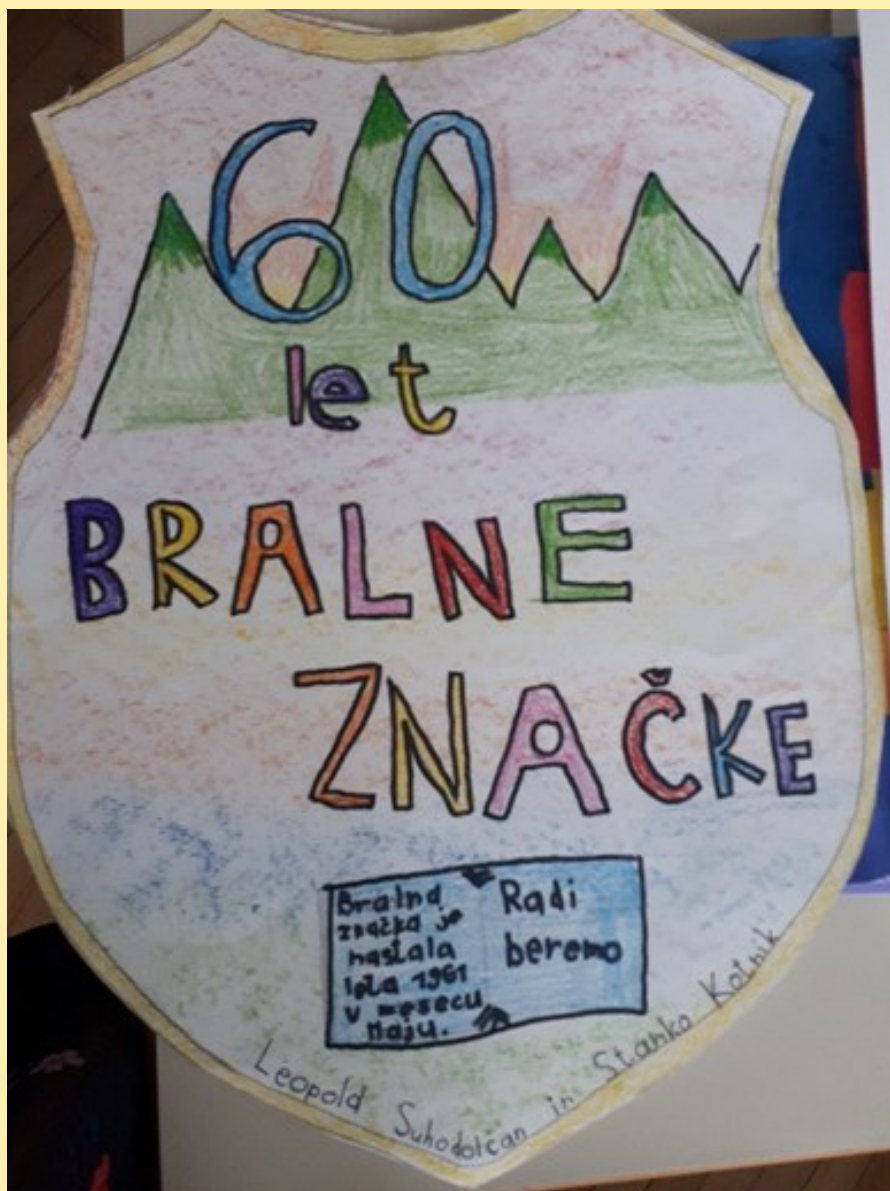

H L A Č Ě K

Literarno glasilo učencev Osnovne šole
Franja Goloba Prevalje s podružnicami

V tej številki:

OB PRAZNIKU BRALNE ZNAČKE	3
KAJ MI POMENI KNJIGA?	4
60 LET BRALNE ZNAČKE	13
KAJ MI POMENI BRANJE?	17
VSEGA PO MALEM ZA VSE	21
BILO JE NEKOČ	30
MOJE PRVOMAJSKE POČITNICE	35
RIMA JE USPELA	43
TO SEM JAZ	46
POTOVANJE MALE PLASTIČNE VREČKE	48
ŠOPEK— pripoved ob nizu slik	50
ČEBELA, NAŠA PRIJATELJICA	53
GRB MESTA BRALNE ZNAČKE	55

HLAČEK je literarno glasilo učencev in učenk razredne stopnje OŠ Franja Goloba Prevalje s podružnicami Leše, Holmec in Šentanel.

Za pomoč pri zbiranju prispevkov se zahvaljujem učiteljicam na razredni stopnji.

Zaradi trenutne situacije ta številka izide v spletni obliki.

Za morebitne tiskarske napake se opravičujem.

Mentorica: Katja Rožej

Šolsko leto: 2020/21

OB PRAZNIKU BRALNE ZNAČKE

RAD/A BEREM, DA:

- se kaj naučim,
- več vem,
- dobim dobro službo,
- imam več domišljije,
- se znam lepo pogovarjati,
- se zabavam,
- se ne dolgočasim
- poznam več besed,

Neja Špenger, 4.a

NE BEREM RAD/A, KER:

- mi starši ali učiteljica govori, da moram,
- je dolgočasno,
- ni zanimivo,
- mi branje ni zabavno,
- sem raje zunaj,
- mi potem ne ostane dosti časa za igro.

Učenci in učenke 4. a
Zbrala in uredila razredničarka Romana Pori

KAJ MI POMENI KNJIGA?

- Knjiga mi pomeni branje.
- Pridobivam besedni zaklad.
- S knjigo se tudi učim.
- Rada berem kratke knjige, stripe, knjige o konjih.
- Knjiga je stvar, ki jo imam vedno poleg sebe.
- Pripomoček za prosti čas.
- Rada berem zvečer pred spanjem.

Kaira Germadnik, 4.b

- Knjiga mi pomeni veselje, zabavo, sprostitiv.
- Berem, ko sem jezen, žalosten ali če mi je dolgčas.
- Ko berem, postanem vesel, srečen.
- Z branjem se učim in pridobivam besedni zaklad.

Filip Backović, 4.b

- Knjiga je za učenje.
- Rada berem Čarovnico Lili in Piki Jakob.
- Ko knjigo preberem, sem vesela.
- Knjiga me pomirja.

Lina Miler, 4. b

- Knjiga mi pomeni učenje in znanje branja.
- Rada berem.
- Čudovito knjigo Peter Nos je napisal Leopold Suhodolčan.
- Všeč mi je Ribo na glavo pa spat, avtor je Primož Suhodolčan.

Neža Smonkar, 3.b

- Knjiga mi da veliko znanja.
- Ko berem, se spomnim na preteklost, ko sem bila majhna.
- Ko berem, se smejim na glas, če je kaj smešnega.
- Knjiga me spomni, da lahko naredim kaj lepega.

Marija Rađenović, 3.b

- Knjiga me uči brat, kuhat, pisat povedi, dogodivščine in različne jezike.
- Berem samo včasih.

Đorđe Čanić, 4.b

- Knjiga mi pomaga se učiti brati.
- S knjigo se lahko veliko naučimo.
- Berem knjigo, ko sem sam.

Marcel Backović, 3. b

- Učenje in zabavo.
- Berem, ker me osreči.
- Rad berem, ker se naučim kaj novega.
- Spoznam zanimivosti in nove besede.
- Rad berem Groznega Gašperja.

Filip Brežnik, 3. b

- Iz knjige se lahko kaj naučim.
- Berem, ko grem spat.
- Ko sem bila še majhna, mi je mama brala knjige.
- Že v 1.razredu sem začela brati knjige.
- Rada berem, še posebej, ko sem žalostna.
- Včasih knjigo vzamem s sabo, ko kam grem.

Mirela Mujanović, 4.b

- Pomeni mi zabavo, učenje, srečo in veselje.
- Z njo se učim, preganjam dolgčas, izvem kaj novega.
- Ko berem knjige, sem srečna, se zabavam, čas hitro mine.
- Zelo rada berem v prostem času.
- Najraje berem Ti kanta požrešna in druge.

Tajda Forstner, 3.b

- Knjiga mi veliko pomeni.
- Veliko se naučim.
- Knjige so zabavne.
- Rad berem.

Jaka Šuler, 4.b

- Knjiga mi pomeni učenje.
- Z njo pridobim besedni zaklad.
- Rad berem.
- Z branjem razveselim sestrico.
- Včasih se smejim, ko berem.

Taj Šumah, 4. b

- Knjiga mi je kot učenje.
- Iz knjig se učim.
- Rada berem, ko mi je dolgčas in za zabavo.
- Rada berem knjige, ker so mi zanimive.

Taja Krevh, 3. b

- Knjiga mi pomeni vse.
- Z njo pridobivam besedni zaklad, z njo se veliko naučim.
- Knjige berem popoldne, za zabavo.

Peter Domej, 4. b

- Pomeni mi veselje, učenje in vajo branja.
- Rad berem za bralno značko, mi je v veselje.
- Rad berem stripe, detektivke in včasih grozljivke.
- Berem, da bom pameten.

Kristjan Mikl, 3. b

- Pomeni mi vse.
- Ne berem veliko, a ko berem, je vse drugače.
- Knjige so tudi za učenje.
- Branje je super za hobi.

Zarja Mlinšek, 4.b

- Ko berem, se nekaj naučim.

Dženan Husić, 4. b

- Knjige so tako zanimive, da imam polno škatlo knjig.
- Pomeni mi učenje in prihodnost.
- Poznam veliko knjig, najbolj všeč so mi Peter Nos, Košarkar naj bo.

Juš Vinšek, 3.b

- Knjiga me pomirja. Z njo se veliko naučim.
- Berem, ko sem vesela, žalostna ali če mi je dolgčas.
- Pomeni, da se učiš, zabavaš.
- Vedno bom brala z veseljem.

Amina Gusić, 4. b

- Knjiga mi pomeni veliko: UČENJE, ZANIMIVOST, ČAS HITREJE MINE OB BRANJU.
- Z njo se učim književni jezik.

Zala Valentar, 3.b

- Iz knjige se lahko kaj naučim.
- Ko berem, mi čas hitreje mine.
- Knjige imam zelo rada.
- Rada berem v prostem času.
- Najraje si v knjižnici sposodim debele knjige in jih preberem v enem popoldnevu.

Malu Gabrovec, 3. b

- Za učenje.
- Mi pomaga, da bolje berem.
- Naučim se nove besede.

Ahmed Ahmetović, 4. b

- Knjiga je za brat.
- S knjigo se učim.
- Dobim besedni zaklad.

Žan Štavdeker Plazl, 4. b

- Knjiga mi pomeni učenje in ker izvem veliko novega.
- Rad berem knjige.
- Zelo so mi všeč knjige od Leopolda in Primoža Suhodolčana.

Urh Pečovnik, 3. b

- Knjiga mi je zelo všeč.
- Knjigo vedno nesem s sabo na morje.
- Najraje berem zvečer, pred spanjem.
- Ko mi je dolgčas, berem knjige.

Leni Kovačič, 4. b

- Rada berem, vsak dan. Branje je zanimivo.
- Doma imam veliko knjig.
- Najboljša knjiga mi je Zelo lačna gosenica.

Nuša Petek, 3. b

- Pomeni zabavo, tolažbo ali preganjanje dolgega časa.
- Je za učenje, razvedrilo.
- Mi je v pomoč, ko se učim.

Rok Gerdej, 3. b

- Ko berem, se učim.
- Je za znanje in zabavo.
- Branje mi je všeč.

Matevž Retko, 4. b

- Pomeni veselje, počitek, dobre občutke.
- Rada berem, pridobivam besedni zaklad.
- Ponavadi berem zvečer, včasih tudi čez dan.

Neža Petrič, 4. b

- Ob branju se zelo zabavam.
- Iz knjig se veliko naučim.
- Sposojam si jo v knjižnici.
- Rada berem zanimive knjige o naravi.
- Vsak dan preberem knjigo ali dve.

Tinka Slatinšek, 3. b

- Berem, ker moram.
- Včasih berem zvečer v postelji.
- Iz knjig se učimo in dobimo besedni zaklad.

Mitja Petek, 4. b

- Pomeni dogodivščino, veselje.
- KNJIGA je kot KRALJICA.
- BEREM in se učim.
- Berem, ko sem užaljena, žalostna, jezna, se dolgočasim in pred spanjem.

Neža Žagar Močilnik, 4. b

- Knjiga me osreči. Če sem žalostna, če ima smešne besede.
- Všeč mi je, ko berem. Naučim se kaj novega. Rada berem kjerkoli.
- Pomeni mi smeh, veselje, zabavo, me osrečuje.

Eva Štern, 3. b

- Pomeni mi srečo, veselje in ljubezen.
- Lahko bereš kadar hočeš.
- Življenje je branje, to je največ.
- Z njo izvem kaj novega.
- S knjigo se ne dolgočasim.

Naja Kričej, 3. b

- Berem za zabavo.
- Berem za bralno značko.
- Iz knjige se lahko kaj naučim.

David Šumnik, 4. b

- Pomeni mi zabavo, učenje, razvedrilo in zanimivost.
- Mi je v pomoč pri učenju in pri delu.

Tilen Obretan, 3. b

- Pomeni mi **UČENJE**
IN ZANIMIVE
STVARI.

Enej Jurčič, 3. b

- S knjigo se kaj novega naučim.
- Spoznam kaj o starih časih.

Ivo Štrucl, 3. b

- Branje mi pomeni **ZNANJE** in **UČENJE**.
- Iz knjige se lahko naučiš kaj novega.
- Če bereš, se povzpneš v veliko lepega.
- Zelo rad berem.

Tiaš Viderman, 3. b

- Knjiga mi je všeč, ker se veliko naučim.
- Pomeni veliko učenja in razvoja.
- Moje najljubše knjige so pravljice, ki jih je napisal Hans Christian Andersen.

Ela Neureiter, 3. b

Knjiga je stvar, v kateri nekaj piše in se kaj naučiš.

Ema Oder, 3. b

60 LET BRALNE ZNAČKE

LETOS NAŠA ŠOLA PRAZNUJE 60 LET BRALNE ZNAČKE. DANES RAZVITO NACIONALNO GIBANJE, KI SPODBUJA PROSTOVOLJNO BRANJE. DIREKTORICA TILKA MENI, DA BI MORALI VEČ BRATI.

POBUDNIKA ZA BRANJE STA PROFESOR STANKO KOTNIK IN PISATELJ LEOPOLD SUHODOLČAN. PRVA ZNAČKA SE JE IMENOVALA PREŽIHOVA ZNAČKA, KI JE BILA PODELJENA 22.MAJA 1961 NA PREVALJAH.

CILJ JE SPODBUJATI BRANJE V PROSTEM ČASU PREDPISANIH DEL SLOVENSКИH PISATELJEV. DANES SE IMENUJE PO PREZIHOVEM VORANCU IN NAGRADITI BRALCE S KOVINSKO ZNAČKO. DANES MLADI NAJVEČ BEREJO V PRVI TRIADI, PA ŠE TO BEREJO MANJ TISKANEGA GRADIVA IN VEČ DIGITALNIH BESEDIL. TREBA JE BRATI KNJIGE SLOVENSКИH AVTORJEV. OB ŠOLI STOJI KIP KROJAČEK HLAČEK IZ DEL LEOPOLDA SUHODOLČANA.

SAMANTA ŠPILAK GORENC, 3. a

Učiteljica je napovedala za naslednji dan bralno značko. Odpravili smo se v knjižnico in si izbrali knjige. Knjiga, ki me je privlekla, je bila Grozni Gašper. Ko smo se odpravili domov, smo vsi vedeli, kaj se rabimo učiti. Ko sem šel brat, se mi je besedilo zdelo zanimivo. Rad berem Groznega Gašperja, ampak ne želim bit grozen kot on. Raje bil pridni Peter. Naslednji dan v šoli nam je učiteljica rekla, da je branje zelo pomembno. Ker je branje pomembno, hočem, da je knjiga moja prijateljica. Moja prijateljica knjiga mi pomaga pri besednem zakladu.

Ajdin Hadžić, 3. a

Res je posebno to, da bralna značka praznuje 60 let. Sliši se zelo malo, ker je število 100 še veliko večje, ampak ni. 60 let bralne značke je zelo posebno. Bralna značka je nas otroke naučila veliko. Spoznali smo veliko različnih knjig. Čarobne in resnične. Meni so najbolj všeč.....Vse knjige. Če otroci ne bi brali, ne bi bilo veselja, besed, pomenov, še in še bi lahko naštevali. Otroci bomo z branjem prišli še zelo daleč.

Voščim krožku bralne značke

**Bralna značka je zelo napredna,
prišla je do 60. leta.**

Otroci beremo in se učimo.

Liza Pori

Draga šola Franja Goloba Prevalje !

Iskrene čestitke za 60 let BRALNE ZNAČKE. Vsa leta si prizadevaš, da se zapuščina prof. Stanka Kotnika in pisatelja Leopolda Suhodolčana ohranja. Ohranja se tudi spomin, muzej Bralne značke v avli osnovne šole Franja Goloba Prevalje. Zelo sem vesel, da lahko sodelujem in berem knjige in da sem del kulture, ki je razširjena po vsem svetu. Ponosen sem na vsako priznanje, ki sem ga dobil.

Tine Taks, 3. a

Draga bralna značka!

Vse najlepše za tvojo 60. obletnico. Vsi radi beremo in zato se ti zahvaljujemo.

Čestitam tudi Leopoldu Suhodolčanu in Stanku Kotniku, ki sta predlagala bralno značko.

Julija Helbl, 3.a

Draga Osnovna šola Franja Goloba.

Čestitam ti za 60. obletnico bralne značke. Želim ti še veliko lepih let.

Maj Božič, 3. a

NAŠA ŠOLA PRAZNUJE 60 LET BRALNE ZNAČKE

Vse najlepše, draga bralna značka. Leta tako hitro minejo. Naredila sta te Leopold Suhodolčan in Stanko Kotnik. Veseli smo, da si z nami in nam pomagaš z branjem. Vsi razredi iz šole te radi prebiramo. Vsak pove eno knjigo iz srca. Tudi za lahko noč ti povem eno knjigo. Pri izbiri knjige pomagata knjižničarka in učiteljica. Zelo sem vesela, da imamo v knjižnici veliko izbiro knjig. Bralna značka nam veliko pomeni.

Vse najboljše, bralna značka, za 60 let.

Meta Merkač, 3. a

60 LET BRALNE ZNAČKE

Naša šola letos praznuje 60 let bralne značke. Na Prevalje je prišel predsednik države Borut Pahor. Ogledal si je razstavo v naši šoli, potem pa odšel v Družbeni dom. Prireditev smo si lahko ogledali po Zoom-u. V Družbenem domu so bili še bivša knjižničarka Hedvika Gorenšek, ravnateljica dr. Andreja Tinta, župan občine Prevalje dr. Matic Tasič in drugi. Za glasbo sta poskrbela BQL in Ditka. Prireditev je trajala 1 uro. Občini Prevalje so podelili naziv Mesto bralne značke. BQL sta rekla, da je pravi prebivalec Prevalj tisti, ki je opravil bralno značko. Najbolj mi je bilo všeč, ko sta nastopala BQL in Ditka.

Nejc Drevenšek, 3. a

K A J M I P O M E N I B R A N J E ?

Berem vsak dan. Zelo rad berem Groznega Gašperja. Knjiga je moja prijateljica. Berem, ko mi je dolgčas. Jaz prinesem knjigo vsakič, ko imamo izposojeno knjigo. Včasih si knjigo vzamem, ko gremo na morje. Zelo rad hodim v knjižnico. Rad si izposodim stripe. Najraje berem v tišini.

Miha Grenko, 3. a

Ko sem bil majhen, sem zelo rad poslušal pravljice, ki mi jih je brala mama. Ker pa ni zmeraj imela časa, sem jih hitro začel brati sam. Še preden sem poznal vse črke. Moja prva knjiga, ki sem jo samostojno prebral, je bila Povodni mož v Krki. Najraje berem stripe in pustolovske pravljice. Preden zaspim, vedno nekaj preberem. Knjige pogosto berem na deževne dneve, ker se takrat zunaj ne morem igrati. V šoli sem osvojil vse tri bralne značke in sem zelo ponosen nanje.

Tudi v prihodnje bom veliko bral, ker se iz knjig lahko veliko naučim. Mogoče bom nekoč tudi sam napisal kakšno knjigo s pravljičami ali pesmicami. Brez knjig bi bil svet res dolgočasen.

Jaka Petrič, 3. a

KO SEM BIL STAR 5 LET, SEM SE NAUČIL BRATI KRATKE BESEDE. POTEK SEM SE V ŠOLI NAUČIL BRATI VELIKE IN MALE TISKANE ČRKE. ZDAJ ZELO RAD PREBIRAM AKCIJSKE STRIPE, ZBIRKO KNJIG O KAPITANU GATNIKU IN PASJEMU MOŽU. VEČINOMA BEREM V PROSTEM ČASU, OB DEŽEVNIH DNEH ALI PA ZVEČER, PREDEN ZASPIM. V ŠOLI SI VSAK TEDEN IZPOSODIM KAKŠNO NOVO ZANIMIVO KNJIGO ALI STRIP. VČASIH MAMI PREBEREM ŽIVALSKÉ NOVICE ALI PA RECEPT ZA SLADICO. TUDI MOJI SESTRICI KDAJ KAJ PREBEREM IN JO TAKO RAZVESELIM. VŠEČ MI JE TUDI MOJA PRVA ENCIKLOPEDIJA, KI SEM JO DOBIL ZA DARILO OD MAME. SVOJE BRANJE SI ŽELIM ŠE IZBOLJŠATI, ZATO VELIKO BEREM. OBOŽUJEM BRALNO ZNAČKO, KER VSAKO LETO ZBIRAMO SOVICE.

MIHA RAČNIK, 3. a

Zelo rada berem in hodim v knjižnico. Prebrala sem že sedem bralnih listov. Moje najljubše knjige so: Rdeča kapica, Sedem palčkov...Doma imam polno knjig. Tudi moja sestra se uči brati. Prebrala sem že tudi veliko knjig.

Manca Špiler, 3. a

RADA BEREM

Najraje berem zgodbe in knjige od pisatelja Leopolda Suhodolčana in našega soseda Ivana Peneca Vanča. Primož Suhodolčan je napisal Peter nos, Košarkar naj bo in še mnogo drugih. Leopold Suhodolčan je napisal Krojaček hlače, Stopinje po zraku, Kuža luža in še mnogo drugih. Od Ivana Peneca sem prebrala Prigode deklice Zale, Suhovrške brazde, Tiho teče Drava in Vnuki so mi povedali. Berem tudi knjige od Prežihovega Voranca ki so Solzice, Čez goro k očetu in še mnogo drugih. Tudi jaz sem brala za bralno značko in osvojila tri. Ko sem prebrala določene knjige sem osvojila bralno značko. Vsi učenci radi beremo knjige za bralno značko. Vsi učenci smo veseli ko osvojimo bralno značko. Letos so bile še bolj brane knjige ob 60 letnici bralne značke.

Patricija Plemen, 3. a

Freja Pačnik, 1. razred
POŠ Šentanel

KNJIGA - MOJA PRIJATELJICA

Doma imam veliko knjig, saj jih zelo rad berem. Vsak večer bratu in sestri preberem kakšno pravljico za lahko noč. Najraje poslušata zgodbe iz knjige Peter Pan. Knjiga ima veliko strani. Zelo rad berem tudi Groznega Gašperja in Petra Nosa. Te knjige si izposodim v šolski knjižnici. Peter nos je zelo smešen. Vedno naredi kaj narobe. Groznega Gašperja starši ne marajo, ker je zelo poreden. Velikokrat berem skupaj z mamo in očetom. Z branjem si pridobivamo novo znanje. Bolj kot vadimo branje, bolj tekoče nam bo šlo.

Tadej Domej, 3. a

Metod Sonjak,
1. razred
POŠ Šentanel

VSEGA PO MALEM ZA VSE

SREČANJE Z MEDVEDOM

V otroštvu je moja mama počitnice večinoma preživljala pri svojih sorodnikih v Lučah ob Savinji.

Nekega dne so imeli piknik na Loki pod Raduho. Tisti čas je po Raduhi in okoliških planinah hodil medved. Kmetje izpod Raduhe v poletnih mesecih dajo živino v pašo k pastirju na planino Javorje. Živina se potem pase po Raduhi, Loki pod Raduho in okoliških planinah. Medved je na svoji poti pobil več ovac, ker je bil lačen. Nedaleč od kraja, kjer je bil piknik, je v gozdu blizu Snežne jame ležala raztrgana ovca. Mama in njeni bratranci so želeli videti raztrgano ovco. Zato so z njenim stricem odšli h kraju, kjer je ležala. Ko so bili že čisto blizu, se je nenadoma, nepričakovano, iz grmovja prikazal medved.

To je bilo mamino čisto pravo in resnično srečanje z medvedom v naravi.

Matevž Paradiž, 3.c

ŽANOVA KNJIGA

Bil je deževen dan. Žan je bral svojo najljubšo knjigo Astronavti. Mama ga je poklicala h kosilu. »Mama, ravno je zelo napeto,« je rekel Žan. »Pridi, knjigo lahko prebereš večkrat in juha je še topla. Maja, zate enako velja!« »Okej, mama.«

Ko sta prišla v sobo, je Žan videl, da njegove knjige ni. Maja je rekla: »Poglejva si moj film, potem bova skupaj poiskala knjigo.« »Ne, kar zdaj jo bova poiskala.« »Jaz sem jo vzela, zdela se mi je kar kul.« »Zakaj je ne bi skupaj prebrala?«

»Ja, lahko.« je rekel Žan.

LUCIJA HACE, 2.razred

POŠ Šentanel

ŽIVLJENJE NA KMETIJI

Moj dom je pod Uršljo goro. Živim na kmetiji. Zjutraj, ko se zbudim in je lepo sončno, je na travi še rosa. Vstati moram ob pol šestih, nato pa v hlevu pomagam babici in dedku. Na kmetiji je zelo veliko živali, zato imamo v hlevu veliko dela. Imamo devetinsirideset zajcev, deset krav, tri telice, tri bike, dva pujsa, štiri račke, deset muc in mojega psa Ronija. Ko končamo delo v hlevu, gre babica v kuhinjo, kjer prekuha mleko. K nam prihaja veliko ljudi, ki kupujejo domače mleko, skuto in jajca. Zatem babica pripravi zajtrk. Na kmetiji imam tudi prijateljico Anjo, ki stanuje na sosednji kmetiji. Do nje se odpravim po krajši poti preko travnika. Na kmetiji, kjer stanuje Anja, imajo veliko ovac in koz. Včasih se šalim, da je volk in sedem kozličkov. Velikokrat božava njena konja. Eden je črne, drugi pa rjavo bele barve. Konja imata zelo rada suh kruh. Zelo rada sem na kmetiji.

Čeprav je včasih težko, ne bi odšla živet drugam.

Nina Roter, 5.a

JUNAK FIFI

Fifi se je lepo učil. Učiteljica mu je rekla: »Pravi junak si, Fifi!«

Fifi je bil zelo zadovoljen. Drugi učenci so ga opazovali in se hoteli igrati z njim. Fifi je imel kar naenkrat veliko prijateljev. Tudi ostali učenci so se začeli pridno učiti, da bi bili takšni junaki, kot je Fifi.

Kar naenkrat so vsi postali junaki in so se zabavali. Lepo so živeli do konca svojih dni.

HANA KUMPREJ, 2.razred

POŠ Šentanel

Sanje o Krojačku Hlačku

Nekoč se mi je sanjalo, da sem se sprehajal in kar naenkrat se je pred mano pojavil Krojaček Hlaček. Vprašal me je, kako mi je ime in koliko sem star. Povedal sem mu, da mi je ime Grega in da sem star 8 let. Skupaj sva odšla na sprehod. Med sprehodom sva se pogovarjala, večino časa pa mi je razlagal o svojih pustolovščinah, ki jih je doživel po svetu. Ustavila sva se pred šolo, kjer se je Krojaček Hlaček vrnil na svoje mesto in se spremenil nazaj v kip. Jaz pa sem odšel domov. Doma sem povedal vse, kar se mi je zgodilo. Velikokrat se spomnim na dogodivščine Krojačka Hlačka. Na te sanje ne bom nikoli pozabil.

Grega Hočevan, 3. a

NA POČITNICAH

Šla sem na Denisov rojstni dan. Tam je bila torta, na kateri sva bila naslikana jaz in Denis. Bila sem v Planici, tam sem bila v trgovini, v kateri sem kupila tatooje in nato sem želela v vetrovnik, ker je bil odprt. Oblekla sem kombinezon, čelado in svoj novi šal. Nato sem šla v vetrovnik, kjer je bilo zelo fajn. Trikrat sem poletela v vetrovniku. Potem smo šli na kosilo, tam smo jedli ribe, ampak meni niso bile všeč in sem jedla le krompirček. Tukaj sem videla dva laboda. Nato smo šli na Rokov rojstni dan. Jedli smo torto, se igrali z drugimi otroki. Potem smo šli domov. Ko smo prišli domov, sem vzela sirup, se stuširala, umila zobke in šla spat.

KLARA SMOLAK, 2.razred
POŠ Šentanel

MOJ IZLET NA TRIGLAV

Ta dan je bil zame neopisljivo naporen. Vstal sem ob šestih, ob osmih pa sem imel hokejsko tekmo. V enem dnevu sem igral na kar treh tekmah. Potem smo šli še na Triglav, seveda ne v enem dnevu. Ata je imel nekakšno obletnico, zato je sredi poti stekel v dolino. Z mamom sva šla naprej proti Staničevi koči. Neizmerno me je zeblo, oblek pa ni bilo na pretek. Ko sem bil že na skrajnem robu solz, v daljavi zagledava malo zanikrno uto, v katero bi lahko stlačil le eno žogo za sedet. Na srečo je bil tam še večji bivak, glavna koča pa je bila zaprta. V bivaku sva srečala moškega in žensko, a nista bila mož in žena. Drugi dan sem se zbudil z atom in mamom. Ata je ponoči taval in namesto, da bi prišel na Staničevo kočo, se je znašel na Kredarici. Tam je srečal vremenoslovca. Skupaj smo se še enkrat odpravili na Kredarico. Jaz sem kar skakal od veselja! Tudi sam sem videl vremenoslovca. Triglav mi je zgledal kot kamnit snežak iz dveh kep z jeklenicami namesto las. Po glavi smo se vzpeli do Aljaževega stolpa. Tam sem smel pogledati čez severno steno Triglava. Bila je tako mrzla, da sem začutil »Triglav je moj mrzli bratranec«. Na vrhu sta mi mama in ata povedala, da od tu izvira legenda o zlatorogu, ki ga noben lovec ni mogel videti, kaj šele ujeti. Nekoč se je mlademu lovcu posrečilo ustreliti zlatoroga. Iz krvi je zrastle roža, ki vrača življenje. Še zdaj jo lahko vidiš na Triglavu. Ata so zaradi včerajšnjega polnočnega teka tako bolele noge, da je pri vsakem koraku bevskažoče zatulil. Ko smo se spuščali domov, smo naleteli na melišče in zelo je bilo zabavno. Če ne veste, kaj je melišče, vam lahko povem, da jo to strm hrib poln kamnov in peska. Ko smo prišli do avta, je bila že tema. Jaz sem tekel in spregledal luknjo v tleh. Padel sem na zobe. Kri je tekla in jokal sem. Drugi dan pa je bilo že bolje.

ARNI KARLOVŠEK LODRANT, 3. razred

POŠ ŠENTANEL

Muci Pika in Mimi

Nekoč sta na kmetiji živeli dve mucii. Eni je bilo ime Pika, drugi pa Mimi. Tam ju niso imeli lepo, zato sta nekega dne zbežali v gozd. Zelo ju je bilo strah, hodili in hodili sta naprej po gozdu. Začelo je deževati in mucii sta hitro stekli v jamo. Tam sta počakali, dokler ni nehalo deževati. Mucii sta šele čez nekaj minut ugotovili, da bo nevihta. "Tu morava prespati", je rekla Pika.

"Okej", ji je nazaj povedala Mimi. Ulegli sta se in zaspali. Prebudil ju je sonček in sta vstali. Dobro jutro sta si rekli. Šli sta iz jame in hodili naprej po gozdu, dokler nista prišli do kmetije s polno mačkami. "Jej", je rekla Mimi in tam sta srečno živeli s prijateljicami.

Maruša Grahovac, 3. a

ČRNA BARKA

»Jutri« je rekel Jure in spakiral svojo zadnjo potovalko. »Jutri« je ponovila Zoja, ko jo je mama poljubila za lahko noč. Temveč jutri odpotujeta na drugi konec sveta in to s ČRNO BARKO. Ko se je Jure prebudil Zoje ni bilo več v postelji. Oblekel se je in šel na zajtrk. Zoja je že pojedla in si šla umiti zobe. »Ne pozabita ščetk in paste!« je rekla mama. Prispela sta do ČRNE BARKE in se vkrcala. »Pazita nase!« je rekla mama. Barka se je odzibala. Mama je dolgo strmela v izginjajočo se ČRNO BARKO. Jure in Zoja sta se spravila spat. Zbudila sta se ob 6h zjutraj, ko sta pristala na samotnem otoku. Zagledala sta tablo. Na njej je pisalo: KONEC SVETA. Jure se je izkrcal in Zoji pomagal iz ČRNE BARKE. Zraven tiste table je bila še ena tabla. Pisalo je: Na KONEC SVETA pride le tisti, ki ima ČRNO BARKO. Jure in Zoja sta raziskala otok. Bil je poln čudes. Šla sta proti ČRNI BARKI, se spakirala in odpotovala domov. Pripovedovala sta, kaj sta videla.

LILA PAČNIK JAVERŠEK, 3. razred

POŠ Šentanel

KNJIGA - MOJA PRIJATELJICA

Nekoč je živel nek Tine. Zelo rad je imel knjige, najraje pa je imel tiste, ki so bile napete. Najraje je imel knjigo, ki ji je bilo naslov **MAČKA PIKA**. Nekega dne se je zgodil čudež. Knjiga se je zasvetila, nato pa je oživila. Ko je Tine prišel v svojo sobo, se je začudil. Knjiga se mu je predstavila. Rekla je, da ji je ime Pika in da sta lahko prijatelja. Tine je privolil ter s Piko sta se zelo zabavala. Postala sta najboljša prijatelja, nato pa je knjiga rekla, da hoče videti, kako je v šoli. Tine je svojo prijateljico seveda odpeljal v šolo. Toda nekega dne v šoli, ko je bilo v torbi temno, je Pika zaspala. Toda nato je Tine šel v knjižnico ter po pomoti zamenjal Piko. Ko se je Pika zbudila, je bila na knjižni polici. Začela se je premikati in tresti, nato pa je odnehala. Tine je šele po koncu pouka opazil, da je brez svoje najboljše prijateljice. Ko je prišel domov, je bil zelo žalosten. Ulegel se je na svojo posteljo ter se ni premikal. Mama je to opazila ter ga vprašala, kaj ga moti. Odgovoril je, da je ostal brez Pike. Mama je dejala, naj jo jutri poišče v šolski knjižnici. In tako je tudi bilo. Zjutraj je naš junak šel v šolsko knjižnico ter rekel, če imajo knjigo z naslovom **MAČKA PIKA**. Knjižničarka je rekla, da si jo je ravno včeraj nekdo izposodil. Tine je razočarano odšel iz šolske knjižnice. Čas brez Pike se je Tinetu zdel, kot da traja celo večnost, toda čez en teden je končno prišel čas, ko je dobil svojo prijateljico nazaj. Tako sta se zabavala in bila sta neločljiva prijatelja.

Val Pridigar, 3. a

Muca in pes

Nekoč je živel pes, ki ni imel prijateljev. Bil je zelo osamljen, ker se ni mogel družiti z nikomer. Nekoč je mimo prišla mačka in ga vprašala, če bi se družila. Pes je z veseljem rekel, da ja. In sta se šla Ti loviš. Pes se je zahvalil in rekel, da mora iti poiskat svojega novega lastnika. "Okej," mu je odgovorila mačka in ga vprašala, če lahko gre z njim. Pes se je strinjal in sta šla. Med potjo sta se pogovarjala, kaj vse se jima je zgodilo. Kar naenkrat sta prišla do ene hiše. Videla sta gospoda, ki je bil zelo žalosten. Stopila sta bliže, gospod ju je videl in se odločil, da ju bo posvojil. Vsi so bili srečni in živeli do konca svojih dni.

Tinkara Grahovac, 3. a

Stojim na travniku, polnem pisanih cvetlic. V rahlem vetru se zibljejo rumene trobenčice, beli zvončki, dišeče vijolice in drobne spominčice. Vonj po pomladi me ponese v nebo, kjer močno sonce greje moje lepo telo. Plešem in razmišljam o Mihi, Juretu, Robiju, Izidorju, Tevžu, Sašu in Andreju. Kako naj vem, kateri bo moj?

Lep, pameten, vesel, prijazen, ljubeč, ta

bo ta pravi!

Prestrašil me je Jaka moj sanjavi.

Tinka Slatinšek, 3. b

MOJ DAN NA KOLIŠČU

Zjutraj sem se zbudila zgodaj. Sonce še ni prišlo na nebo, jaz pa sem vstala, ker nikoli, ko se zbudim, ne morem zaspati nazaj. Moji trije bratje in sestra so še spali. Odšla sem iz hiše, pograbila lok mojega brata Ostrookega sokola in z njim ustrelila v drevo. Odločila sem se, da grem danes z možmi na lov.

(Kasneje) ... Dohitela sem očeta in mu povedala, da grem na lov. Oče se je začel smejati in rekel, da ne morem, ker sem punca. Zadržala sem jezo in rekla, da grem vseeno. »Pogumna levinja,« je rekel. »Vzel bi te, ampak sploh ne znaš streljati.« »Seveda znam!« sem vzkliknila in ustrelila tik nad glavo moje sestre, Prijazne veverice. Oče je zavzdihnil in rekel: »Če že tako hočeš!«

(Čez nekaj časa) ... Sama sem bila že pripravljena, na žalost pa so se ostali pripravljali celo večnost. Končno se je moj oče, Veliki bivol, usedel v drevak in drugim zaklical, da gremo. Poleg mene so na lov šli vsi možje, razen Lenega lenivca. Najstarejši brat, Spretni ris, se je usedel poleg mene in rekel: »Pogumna, ne tvegaj preveč. Če te svinja napade, beži.«

(Na lovu) ... Ostrooki in moj tretji brat, Bistri jaguar, sta se prikradla za svinje in jih prestrašila, tako, da so stekle proti nam. Ostali smo čakali na drevasih. Ko so prišle svinje, je bil moj tul s puščicami prislonjen ob drevo. Ko sem se premaknila, se je prevrnil in vse puščice so se razsule. Medtem, ko sem jih zbirala, so možje že streljali svinje. Vedela sem, da moram kakšno vsaj poškodovati, drugače me naslednjič ne bodo vzeli s sabo. A kaj, ko še vedno nisem našla puščic, razen ene. Kar naenkrat se je veja, na kateri sem sedela, prelomila in padla sem na tla. Ena izmed svinj se je zapodila vame. »Pogumna, beži,« je zavpil Spretni. Hotela sem vstati, ampak ne, da bi zbežala, samo stoje je lažje streljati. Ni mi uspelo in ugotovila sem, da sem ob padcu padla na nogo in še poškodovala. Lahko bi se odplazila stran, a sem pripravila lok in puščico. Če bi zgrešila, bi še bolj razdražila svinjo in ne bi mogla zbežati. Na voljo sem imela en poskus. Svinja je bila že čisto blizu, jaz pa sem napela lok in ustrelila. Puščica se je svinji zarila v srce.

(Na kolišču) ... Ženske so odirale meso, ki ga je bilo veliko, oče pa je prišel v hišo, kjer mi je zdravilka povedala, da bom še kakšen mesec mogla počivati. Oče se mi je približal in rekel: »Levinja, danes si se res izkazala. Z možmi smo se dogovorili, da ko se pozdraviš, lahko hodiš z nami na lov.« To rekoč se je odpravil iz hiše. Vedela sem, da ko se pozdravim, mi ne bo dolgčas. Dokler pa še nisem zdrava, lahko slikam in se pogovarjam s Prijazno. Če pa bo že res nujno, pa lahko opravim tudi kakšno gospodinjsko opravilo. Ampak samo še ta mesec, naslednjega grem spet na lov.

OPAZOVANJE SRNIC

Mama in ata sta naju pripeljala k babici in dedku. Ko sva prispela k babici in dedku, smo se igrali zabavne igre, brali knjige in si pripovedovali zanimive zgodbe. Po kosilu smo šli na sprehod. Prišli smo do gozda in zagledali srne. Na travniku se je paslo nekaj srn bilo jih je zanimivo opazovati. Ko smo jih opazovali, smo morali biti zelo tiho. Čez nekaj časa sem hotel iti bližje in sem po pomoti stopil na vejo, ki je glasno počila. Srne so slišale ta zvok in so se ustrašile ter zbežale v gozd. Vrnili smo se domov, bili smo zelo utrujeni. Pri babici in dedku sva se imela zelo lepo, zato komaj čakam na naslednje počitnice, da se lahko vrnem k njima.

Tilen Šimenc, 3. a

Čebele

Čebele vidim na travnikih. Obstaja več vrst čebel. Naše čebele so zelo pridne. Oprašujejo rastline. Zaradi tega nam dajejo hrano. Zaradi škropljenja rastlin čebele umirajo. Nabirajo med in cvetni prah. Samci se imenujejo troti. Glavna čebela se imenuje matica. Živijo v panjih in čebelnjaku. Med zbirajo v satovju.

Žiga Kramolc, 2. razred

POŠ Holmec

BILO JE NEKOČ

ZBRALI IN ZAPISALI UČENCI 3. c razreda

Moja babica je živela na kmetiji. V hiši takrat še niso imeli elektrike. Svetili so si s petrolejkami in karbidovkami. V šolo je hodila peš. Šola je bila zelo daleč. Tja je hodila eno uro in pol. Pouk so imeli popoldne. Domov so se vračali, ko je bilo pozimi že temno. Poleti so otroci hodili bosi. Otroci so pomagali pri delu. Babica je pasla krave. Za igro so imeli malo časa. Igrali so se z doma narejenimi punčkami iz cunj, storži, kamenčki, lesenimi palicami. Zunaj so se skrivali, igrali igro Črnega moža in Gnilo jajce. Deklice so na travniku nabirale rože in iz njih spletale venčke in šopke.

Babica pravi, da je bilo v otroštvu lepo.

Dominik Petrič

»Ko sem bila še deklica, sem pri enajstih letih z družino prvič šla na morje. Ker nismo imeli avtomobila, smo se odpravili z vlakom. Vlak je bil poln potnikov, tako da smo morali celo pot do morja stati na hodniku vlaka. Pot je bila zelo naporna.«

»Stanovali smo na Lešah. Pozimi smo si pot olajšali tako, da smo se s sankami vozili v šolo v Prevalje (tam, kjer je sedaj trgovina Tuš). Po hribu navzdol smo se peljali in pri eni hiši pustili sani ter do šole naprej odšli peš. Nazaj domov pa smo morali sani vleči po hribu.«

Maja Lipovnik

Pripovedovala mi je babica Zinka, ki je živela v Prekmurju pred šestdesetimi leti, ko je bila otrok.

Pozimi so punce namesto kap nosile rute. Imeli so ena oblačila za k zdravniku, ki so bila lepša in ene za v šolo. Doma so nosili ponošena oblačila. Kupovali so samo sladkor, sol, olje, kis. Deklice so se igrale s punčkami, narejenimi iz koruze in včasih so se zbrali otroci iz cele vasi in se skupaj igrali. Doma so pomagali na kmetiji, čistili pujsom in pomagali na njivi.

Zoja Polanšek

Ko je bila moja mama stara toliko kot jaz, niso imeli računalnikov, telefonov in tablice. Edino zvečer je bila ena risanka po televiziji ob sedmi uri. V šolo je hodila peš. Imeli so samo dve trgovini, eno s hrano in eno z oblačili. Mama je imela mačka Mikija, ki je enkrat zbežal na vrh zapuščene hiše. Rešila ga je mama. Mama je zelo rada plezala po drevesih, delala kolesa in brala knjige. Doma je pomagala pobirat jabolka in grabit seno. Ni marala hoditi po mleko s kanglo. Imela je tudi psičko Brino.

Iva Prislán

Moja babica je živela na kmetiji. V otroštvu je morala pasti ovce. Med pašo je velikokrat nabirala gobe.

Pripetilo se ji je tudi, da je v košaro z gobami prilezla strupena kača, ki je ni videla in jo je nesla domov.

V tistih časih so morali v šolo hoditi peš. Peš je morala hoditi eno uro. Igrali so se na različne načine.

Moja babica je živela v veliki leseni hiši. Hiša je imela eno nadstropje. Zunaj so imeli stranišče na štrbunk. Jedli so iz velike glinaste sklede in z aluminijastimi žlicami. Jedli so hrano, ki so jo sami pridelali: skuto, polento, maslo, kruh, solato, redkev, korenje, mleko, ajdove žgance, krompir, juho, peteršilj...

V tistih časih niso imelo traktorjev, zato so morali njive orati s konji.

Anže Tominc

Dedi mi je pripovedoval: »Živeli smo na veliki kmetiji. Bilo je sedem otrok. Jaz in brat sva morala vsak dan pasti živino. Če se je živina pridno pasla, sva lahko zakurila ogenj in pekla krompir v žerjavici. Bil je čisto črn, zato sva bila umazana okrog ust. Ampak krompir je bil zelo dober. Včasih so se pridružili še sosedovi otroci. Na paši je bilo zelo zanimivo in veselo.«

Bert Gorjanc

Ko je bil dedi otrok, so hodili v šolo peš. Prve tri razrede je obiskoval šolo na Prevaljah, kjer je zdaj trgovina Tuš. Potem je hodil v šolo Franja Goloba Prevalje. V razredu je bilo od 30 do 32 učencev. V osnovno šolo so hodili osem let. Ravnatelj je bil še Leopold Suhodolčan.

V času počitnic niso hodili na morje, ampak so hodili nabirat borovnice, da so si lahko kupili šolske potrebščine. V prostem času so se igrali kavbojce proti Indijancem ter nogomet. Ko je bilo slabo vreme, je dedi ležal na skednji in bral knjigo. Na tak način je prebral več kot sto knjig.

Dedi je živel v isti hiši, kot danes jaz, samo da je bila precej bolj stara in lesena, imela je samo kuhinjo in spalnico in ni imela kopalnice. Umivali so se v potoku, takrat, ko je bilo premrzlo, pa so se umivali v lavorju. V družini je bilo pet članov, dedi je srednji od treh otrok.

Maša Koren

Mama je svoje otroštvo preživela na Javorniku, na Ravnah na Koroškem. Živeli so v bloku. Pred bloki se je vedno zbralo veliko otrok približno iste starosti. Igrali so se različne igre: skrivalnice, gumitvist, Zemljo krast, Radie in Barve na prodaj. **Barve na prodaj** se igra tako, da se najprej določita kupec in prodajalec, ostali otroci so barve. Kupec pride k prodajalcu in ga vpraša, če ima kakšno barvo na prodaj. Prodajalec ga povabi, da si jih ogleda. Otroci so si potem izmišljevali čim bolj zanimive in smešne barve: bruhajoče zelena, nočno črna, rumeno snežna in podobne. Najbolj zanimivo je kupec izbral. Zgubil je tisti otrok, ki ni bil izbran.

Julija Gerksič

Za dogodek iz otroštva sem vprašala mojo prababico, ki je v 87. letu starosti. Pripovedovala mi je o več dogodkih, najbolj zanimiv pa mi je bil dogodek s konji. Ko je bila še mlada, je morala veliko delati na kmetiji, namesto da bi hodila v šolo. Ko je tako s konji vozila les po strmi cesti, se je pri tem hudo poškodovala. Zlomila si je nogo in ker je bila sama, ni vedela, kako bo prišla domov. S težavo je odpela konja od vozu in mu ukazala, naj se uleže, da bi lahko ona sedla nanj. Po njenem začudenju jo je ubogal in tako je sedla nanj, on pa jo je odnesel domov do staršev. Pravi, da tega, kako ji je tisti konj takrat pomagal, ne bo pozabila nikoli.

Kaja Apšner

Babica živi v Črni. Skromno so živeli. Električne ni bilo. Delali so vse na roke. Pasli so živino in ovce. V nedeljo so šli k maši, pri kosilu so molili, popoldan pa so se igrali.

Povedala mi je nekaj domačih besed:

ibarok - moški plašč,
adrca - ruta,
gredenca - omara,
Štiblc - soba,
peglajzn - likalnik,
šnajctehel - večji robec iz blaga.

Lucija Ladinek

Babica je hodila v šolo peš. Do šole je bilo zelo daleč. Na eno stran so hodili eno uro in pol, iz Javorja v Črno. Domače naloge so delali zvečer pri petrolejki, ker prej so morali delati. V šolo so morali hoditi zjutraj, popoldan in v soboto.

Povedala mi je nekaj domačih besed:

kodune - lesena posoda za mešanje kruha,
gank - balkon,
putla - sito za moko,
štrazak - jogi s koruznim perjem,
kašt - posoda za shranjevanje žita,
pina - strojček za izdelavo domačega masla.

Gašper Ladinek

Moja babica pripoveduje: »Ko sem bila otrok, nismo imeli igrač. Naše igrače so bile narejene doma (punčke iz cunj, avtomobilčki iz lesa). Večino časa smo se igrali zunaj. Ob robu gozda smo si gradili bunkerje. To so bili naši domovi. S prijateljico smo si v našem bunkerju uredili kuhinjo in se domislili, da si naredimo pojedino. Ker tudi hrane ni bilo na pretek, je vsaka od nas na skrivaj od doma vzela eno stvar. Jaz sem vzela olje, druga star lonec iz drvarnice, tretja krompir in četrta vžigalice. Kuhalnico za mešanje smo si naredile kar iz palice. Pekle naj bi pomfri. In tako je tudi bilo.

Zakurile smo ogenj, okrog naložile kamenje, da smo imele ognjišče. Vse je bilo v redu, če se ne bi pri zadnji porciji pečenja moji prijateljici obrnil lonec in se ji je po roki polilo vrelo olje. V trenutku je bila njena roka en velik balon. Zaradi opeklin je morala v bolnišnico. Nam pa so starši pošteno navili ušesa.«

Žanej Tomažič

Moja babica je hodila v šolo peš. Pouk je imela tudi popoldan in tudi ob sobotah do 5. razreda. Ravnatelj na šoli je bil takrat Leopold Suhodolčan, ki je uvedel bralno značko. V šolo je hodila osem let. Takrat niso poznali računalnikov in so se učili s pomočjo knjig.

Med počitnicami je hodila delati na kmetijo k sorodnikom. V četrtem in osmem razredu pa je bila med počitnicami za 10 dni v koloniji na morju v Karigadorju.

Max Koren

PRVOMAJSKE POČITNICE

Počitniške vtise zbrali učenci in učenke 3. a razreda

Moje prvomajske počitnice sem preživela lepo. Bila sem pri babici, kjer sem bila tri dni, od tega sem dve noči prespala. Vsak dan smo pri babici šli spat ob desetih. Enkrat smo gledali film NE JOČI, PETER, drugič smo pa zakurili kres. Kres je bil zelo lep, s tisočimi iskricami, ki so izgledale kot zvezde. Film ne joči, Peter je bil pa zelo smešen. Ker seveda ne vem, če ste ga gledali, vem povem, če pa ste ga gledali, pa sami veste, kakšen je. Meni je bil všeč in pri babici smo pekli tudi kekse, ki so bili zelo dobri. Igrali smo tudi igrico friends piano, kjer moraš zadeti črne tipke in moj rekord zadetih tipk je 135. Rada sem pri babici. To so moje prvomajske počitnice.

Julija Helbl

Vozila sem se z rolerji in potem sem šla na sprehod. Prijateljica Najda je prišla k meni in sva se igrali. Brali sva in se učili poštevanko. Iz Ljubljane sta prišla sestrična in bratranec. Imeli smo se zelo lepo. Vsi skupaj smo se igrali na vrtu in šli na sprehod. Na sprehodu sem videla mavrico, ki je bila zelo lepe barve. Za prvi maj smo spekli jagnje in piščanca. Na računalniku sem gledala risanko. Moje počitnice so bile zelo lepe.

Lamija Žutić

Moje prvomajske počitnice so bile zelo lepe in zabavne. S prijatelji smo se igrali skrivalnice in s psom. Z bratom, očkom in mamo smo šli na obisk k Vitu in Lini. Kurili smo ogenj. Pekli smo penice. Naredili smo bunker iz lesa. Z babico sva se igrala Človek, ne jezi se. Sem tudi veliko bral Groznega Gašperja. Pred počitnicami sem si poškodoval prst na roki. Zaradi poškodbe moram redno hoditi na prevez.

Miha Grenko

Z bratrancem smo odšli na izlet na Jelenov greben. Ko smo prišli, je k nam priletelo veliko srn in muflonov. Nato smo odšli na pijačo in sladoled. Otroci smo še za malo časa skočili na igrišče. Ko smo hodili proti avtu, smo zagledali majhen ribnik. Nato pa smo odšli še v ČOKOLADNICO. Potem smo odšli na kosilo v gostilno. Otroci smo jedli burgerje, starši pa ploščo. Potem smo otroci šli še na igrala, starši pa so se pogovarjali. Pri bratrancu pa smo skakali na trampolinu.

Maj Božič

V petek, 30. 4., so prišli na obisk Hočevarji in Petriči. Sicer so zamudili pol ure, ampak meni je bilo vseeno. Najprej smo se igrali zabavno igro, nato smo igrali igrice in gledali televizijo. Med gledanjem televizije smo »skejtali«. »Skejtanje« naj bi potekalo tako, da gresta dva človeka na neke vrste kolo in se vozita. Za obiskovalce sem s svojo sestro pripravil torto. Torta je bila iz penic, čokolade, masla in smetane. Ta torta je tudi najljubša torta princa Williama, zato jo je hotel imeti na poroki. Torta je bila meni všeč, mojemu prijatelju pa je bila tako dobra, da je dobil še en kos. Na ta dan smo pripravili še dve torti in eno rolado.

Val Pridigar

Med počitnicami smo bili na morju. Tam so mimo našega apartmaja prišle divje svinje, mamica in dvanajst mladičev. Kopali smo se v mrzlem morju, ki je imelo štirinajst stopinj. Veliko smo hodili na sprehode po Kamenjaku. Skoraj vsak dan smo šli v restavracijo na kosilo. Bili smo v zalivu Debeljak, ki je moj najljubši, ker ima v vodi mivko. Tam smo se vozili z našim čolnom. Ko smo se peljali zelo hitro, je bilo mrzlo in me je zeblo. Komaj čakam, da bo topla voda. Ko smo prišli domov, smo šli zelo pozno spat.

Maruša Grahovac

MOJE POČITNICE SO SE ZAČELE TAKO, DA SEM ŠLA PO PSIČKA JOLJA K ZNANKI. PRI MENI JE BIL NA POČITNICAH SEDEM DNI. VSAK DAN SEM SKRBELA ZANJ, TAKO DA SEM HODILA Z NJIM NA SPREHOD IN GA HRANILA DVAKRAT NA DAN. SEVEDA NISEM POZABILA NA MENJAVANJE VODE.

IGRALA SEM SE NA TRAMPOLINU. KO JE BILO LEPO VREME, SEM SE VOZILA S KOLESOM. ZA VIKEND JE PRIŠEL TUDI OČKA NA OBISK. PRI NESEL MI JE VELIKO IGRAČ.

NA OBISK JE PRIŠLA TUDI ZNANKA IZ CELJA. SKUPAJ SMO GRILALI IN SE POHECALI. SEVEDA NISEM POZABILA VSAK DAN BRATI IN PONAVLJATI POŠTEVANKO.

SAMANTA ŠPILAK GORENC

Prvomajskih počitnic sem se zelo veselil, ker smo šli na morje. Bivali smo v družinskem hotelu. Vsak dan smo se kopali v bazenu in se igral. Hodili smo na sprehode ob morju in uživali na svežem zraku. V hotelu smo najraje plezali po modri mreži. Vsak večer smo s prijatelji igrali družabne igre. Dopust na morju je hitro minil. Med prazniki smo skupaj z babico in dedkom zlagali drva pri omi. Zelo smo bili pridni, zato smo bili nagrajeni z odličnim sladoledom. Prvomajske počitnice so zelo hitro minile.

Tine Taks

Med počitnicami sem šla v Maribor z vlakom. Z menoj sta šla brat Urban in Filip ter moja mama. Vozili smo se 1 uro 40 min, nazaj pa 1 uro 50 min. Šli smo do akvarij-terarija, vendar je bila velika gneča in smo se odpravili v mesto na kosilo. Medtem smo si šli ogledat Tri jezera. Potem smo šli domov, ker sem šla na počitnice k sestrični. Prespala sem za eno noč. V soboto sem šla k babici, prišla je moja sestrična in njen brat. Prišla sta spat k meni. S sestrično sva se igrali družabne igre. V nedeljo smo šli na piknik, zelo smo se zabavali. Počitnice so hitro minile.

Meta Merkač

S sestrico sva skakali po trampolinu. Na počitnice sta prišla Rok in Lucija. Prespala sta dve noči. Prišla sta v četrtek in odšla v soboto. V soboto smo tudi pekli zunaj. Zraven je prišel tudi kužek, ki je že zelo velik. Z Rokom in Lucijo smo se lovili, kuži pa je tekal zraven nas. Med počitnicami je imel ata tudi rojstni dan, praznovali smo doma. Peljali smo psa na sprehod, da je lahko malo spuščten. Božali smo muco Lizo, ki bo kmalu skotila.

Manca Špiler

Med počitnicami sem se vozil z mojim novim kolesom. Večkrat na dan sem se peljal do babice in nazaj. Dedku sem pomagal pri vrtnih opravilih. Sadila sva čebulo, krompir, solato ter bučke. V ponedeljek smo pri babici dobili novo malo muco, katero je mama muca zapustila. S sestro sva ji dala ime Bibi. Muca je še tako mala, da jo moramo hraniti s stekleničko vsake tri ure. Stara je tri tedne in je zelo puhasta ter glasno mijavka, kadar je lačna. V petek in v soboto smo šli na obisk k prijateljem, kjer smo se otroci igrali različne igre. Med počitnicami mi je bili zelo všeč, da smo lahko končno šli na obiske.

Jaka Petrič

Med prvomajskimi počitnicami sem se imel lepo. Z družino smo se peljali na izlet živalski vrt. Tam sem videl slona, žirafa, leva, tigr in še veliko drugih živali. Najbolj mi je bilo všeč ko sem gledal kako se izvalijo piščanci. Naslednji dan smo se odpeljali s kolesom na sladoled. Z bratcem sva šla na počitnice k babici in dedku. Pomagala sva jima pri zunanjih opravilih. Na obisk je prišel tudi moj stric in s sabo pripeljal psičko Ajšo. Stric me je peljal s štirikolesnikom proti Uršlji gori. Počitnic je bilo hitro konec in že smo se vrnili v šolo.

Tilen Šimenc

Prvomajske počitnice sem skupaj z mamo in sestrico Hano preživel na Gorenjskem v Kranju. Tam živita moj stric Matej in babica Nataša, v istem bloku pa živi tudi moj prijatelj Filip. Vsak dan smo se igrali zunaj na igrišču, razen, ko je deževalo. Takrat sem rajši opazoval globus ali igral igrice na računalniku. Vsak dan smo peljali kuža Šapka na sprehod. V četrtek, 29. aprila, sta mama Katja in stric Matej praznovala rojstni dan. Oba praznujeta na isti dan, saj sta dvojčka. Jedli smo čokoladno torto in pili pomarančni sok. Ko je prišla sobota, smo se vrnili nazaj domov na Koroško. Počitnice so hitro minile in imel sem se lepo.

MIHA RAČNIK

V ponedeljek sva šla z mamo v Celje v nakupovalni center in sva kupila oblačila za moje prvo obhajilo. Komaj sem čakal, da se vrneva domov, saj ne maram trgovin z oblačili. Ko je v torek k nam prišla prespati sestrična Eva, smo se igrali igre Opice, Bum bum balon ter igro Remi z igralnimi kartami. V sredo smo šli na Brinjevo goro in z bratom sva se vso pot igrala. V četrtek po zajtrku sva z bratom zjutraj odšla peš k babici na kmetijo. Tam smo se zunaj igrali, plezali po drevesih in v hlevu božali male muce. Že je bil petek in ko sva z bratom prišla domov, smo odšli k prijatelju Valu na obisk. V soboto smo se odpravili loviti ribe skupaj s stricem. Ko je stric ujel velikega krapa, sem ga z mrežo potegnil iz vode, kjer smo mu odstranili trnek in nato sem ga spustil nazaj v vodo. Jaz sem ujel eno ribo, ki pa je bila precej manjša od stričeve. V nedeljo smo z očetom in bratom odšli k maši. Popoldan nam je dež prekrižal načrte, da bi se s kolesom odpeljali na izlet. Vesel sem, da so bile prvomajske počitnice zabavne.

Grega Hočevar

Med počitnicami smo odšli na morje v Premanturo. Tam smo videli divjo svinjo, ki je imela vsaj dvanajst mladičev. Tam smo šli dvakrat na bazen. Na bazenu je bilo veliko zanimivih stvari. En dan sem se kopala v morju, ki je imelo štirinajst stopinj. Skoraj vsak dan smo šli v restavracijo na kosilo. Bili smo v zalivu Debeljak, ki je moj najljubši, ker ima v vodi mivko. Na kamenjaku je Safari bar, ki ima veliko lesenih igral. Tam smo se vozili s čolnom, ki je naš. Ko smo se peljali zelo hitro je bilo zelo mrzlo in me je zeblo.

Tinkara Grahovac

Prvomajskih počitnic sem se zelo veselila. Prvi dan smo odšli v Slovenj Gradec, na bratovo razstavo. V ponedeljek in torek je bil ati doma, da nas je malo popazil. V sredo smo odšli k babici (Malki) od zjutraj do časa kosila. Babica je odšla v Slovenj Gradec, jaz sem jo počakala s popoldanskim spancem. Spekli sva torto, ki smo jo pojedli skupaj z obiski. V četrtek in soboto smo odšli v Celje. V četrtek sva z bratom prespala pri babici (Ani). V nedeljo smo odšli na dve praznovanji. In tako so se moje prvomajske počitnice končale.

Liza Pori

Šla sem babici in se igrala z psičkom Lili. Potem sem šla domov in sem se igrala z bratcem, zatem sem se malo igrala video igrice. Potem sem šla spat.

Najda

Prvomajske počitnice sem začel s praznovanjem mojega 9. rojstnega dne. S sošolci, mamo in očetom smo se odpravili na Temeljev vrh. Hodili smo 1 uro in pol. Ko smo prišli domov, smo jedli torto in kolačke. Potem smo odprli darila in se z njimi tudi igrali. Dobil sem veliko sladkarij, med njimi tudi veliko čokoladic. Še sreča, da ni bilo slabo vreme. V naslednjih dneh je zelo deževalo, zato sem se veliko zadrževal v hiši pri moji teti Poloni. Igrala sva klavir, včasih pa sem igral igrice. Med počitnicami smo imeli tudi nogometne treninge. Počitnice so kar prehitro minile.

Nejc Drevenšek

Med počitnicami sem bila v Ankaranu Ancarano. Z babico Marijo in dedkom Štefanom smo se vozili 3h in 30min. Tamle smo 1h nabirali školjke. Tudi med počitnicami sem veliko kolesarila med prvomajskimi prazniki. Tudi med počitnicami sem molzla krave. Bila sem s sestrico Mišel s katero smo se igrali na travi. Malo sem se učila in vadila poštevanko. Pomagala sem tudi kuhati. Mogla sem si tudi pospraviti sobo. Zadnji dan med počitnicami sem se vozila s skirojem.

Patricija Plemen

Za prvomajske počitnice sem bil doma. Z očetom sva igrala nogomet. Očku sem veliko pomagal. Veliko smo hodili na sprehode. Vsak dan smo kolesarili. Med počitnicami sem tudi bral in utrjeval poštevanko. Moje počitnice so bile super.

Tevž Prohart

Na počitnice sem šla k babici in dedku za pet dni. Tam sem hodila tri dni, od jutra do večera, na konjeniški kamp. Ko sem prišla iz kampa, sem še malo skakala na trampolinu. Ko pa sem prišla domov, sem še pomagala staršem pri urejanju terase. Naredili bomo tudi novo ograjo za psa. Doma sem se veliko vozila s kolesom. Prebrala sem tudi kakšno knjigo. V nedeljo je ves dan deževalo, zato sem malo gledala risanko in vadila in se pripravljala za šolo. Očistila sem hrčku kletko in mu zamenjala hrano in vodo. Počasi sem se pripravljala spat za novi šolski teden.

Blažka Oder

Na začetku prvomajskih počitnic je pri meni prespal moj bratranec Tjaž. Veliko sva bila zunaj ter igrala košarko. Pogosto sva se vozila s kolesi. Igrala sva videoigre. Na obisk je prišel tudi sosed Matevž. Igrali smo se Ti loviš, skrivalnice in Pika stoj. Šla sva tudi na sprehod v gozd. V gozdu sva nabirala storže in sva jih potem metala v drevesa. Od vseh nabranih storžev sem jih zadel dvajset, Tjaž pa sedemnajst. Zadnji dan počitnic sva bila na Brinjevi gori.

Tadej Domej

RIMA JE USPELA

Same laži o meni

Nosim kapo turban,
zelo rad imam denar,
sovražim telefone,
v popek si tlačim bombone.

Sovražim skiroje,
rad imam konje,
zelo rad kadim,
nikoli ne spim.

Streljam s fračo,
zadane pa kačo.
Imam macolo,
razbijem z njo šolo.

Zapeljem s karjolo,
povozim pištolo,
imam zvezek,
na njem spečem zrezek.

Lenart Pori, 5.a

My song

I got 1, 2, 3, 4 dollars in my
pockets.

O, god, no one can stop this.

O, Im going up in the sky,

Someone's gonna die
and I don't know why.

Filip Cigler, 5.b

Čebele

Čebelica vesela,
na travnik priletela.
Med si je nabrala,
še nam ga nekaj dala.
Se vsi z njo veselimo,
medu si še želimo.

Alja Ploder, 2. razred POŠ Holmec

Čebelice

Čebela majhna na cvetu sedi,
medek nabira in se veseli.
Pridno leta iz cveta na cvet,
da ko zbolim,
si dam v čajeka med
in kmalu zdrav postanem spet.

**Jaka Bivšek, 3. razred
POŠ Holmec**

KNJIGE

Knjige imajo
liste in besede,
a v njih ni
kakšne zmede.

Lahko so
smešne in zabavne,
le katere
so ta glavne.

Če ne veš
katero bi izbral,
jaz v knjižnico
bi te poslal.

Tam te čaka
knjižničarka, ki
ime ji je Zdravka.

Ko knjigo boš
izbral, z njo
v svet boš poštoval.

Ta pesmica se končuje
in pa branje nadaljuje.

ZAPOMNITE SI!

Branje je zabava in svet,
knjige so kot sladoled.
Če ne bereš rad, pa
risbe rišeš rad.

Max Titovšek, 5.a

Lili in Bine

Dve čebelici sta, najboljša prijatelja,
nikoli se ne skregata.

Lili In Bine, kaj nabirata?

Med!

Glej, že prihajata k pouku!

V svojem čebelnjaku sta in se učita!

Med vikendom se zabavata s prijatelji.

Lili ima pentljo, Bine pa kapo na glavi.

Na rožah se zabavata,

ko mame ni doma.

Ko pojedeta med,

sta kot medvedka sladkosnedka.

Neja Kerec, 3.razred

POŠ Holmec

Čebelica Tinka

Čebelica Tinka je sedla na cvet
in lizala sladek in dober je med.

Prišel je Tone,
ki ima bonbone.

Tinka k njemu odleti
in sladek bonbonček v zahvalo dobi.

Jan Schäffer, 2. razred

Čebele

Spomladi, poleti in jeseni
čebelice nektar nabirajo za zimo.

Zato ne smemo škropiti polja.

Še rožice nasadimo, da nektar za čebelice dobi-
mo!

Ko pa zima prihiti, v čebelnjaku čebelica prespi.

PESEM O KNJIGI

Berem, da se poberem
iz te grde dežele in pridem v deželo,
kjer mi ptički pojo.

Neža Žagar Močilnik, 4. b

TO SEM JAZ

ZAPIS PO PRIPOVEDOVANJU UČENCEV 1. RAZREDA

POŠ HOLMEC

IME MI JE GAJA. PIŠEM SE STROPNIK. STARA SEM ŠEST LET. HODIM V PRVI RAZRED ŠOLE HOLMEC. STANUJEM NA LOKOVICI 5. OČI IMAM MODRE, LASE IMAM RJAVE IN DOLGE DO RAMEN. RADA OBLEČEM OBLEKCE IN ADIDASKE. DOMA MAMI POMAGAM SADIT NA VRTU. NAJRAJE SE VOZIM S KOLESOM. SEM VESELA DEKLICA.

IME MI JE ŽAN. PIŠEM SE HERMAN. STANUJEM NA DOLGI BRDI. STAR SEM ŠEST LET. HODIM V PRVI RAZRED. IMAM RJAVE LASE IN ZELENE OČI. V ŠOLI SE NAJRAJE UČIM NOVE ČRKE. DOMA RAD POMAGAM.

IME MI JE BELLA, PIŠEM SE GERDEJ. HODIM V PRVI RAZRED ŠOLE HOLMEC. STARA SEM ŠEST LET. OČI IMAM RJAVE, LASE PA TEMNO RJAVE IN DOLGE. MAMA MI SPLETÉ KITKE ALI ČOPKE. V ŠOLI RADA RIŠEM V BREZČRTEN ZVEZEK IN RAČUNAM. DOMA SE NAJRAJE GUGAM NA VELIKI GUGALNICI IN SE IGRAM S SESTRICO ALISO.

IME MI JE LOVRO, PIŠEM SE GERDEJ. STAR SEM SEDEM LET. STANUJEM NA KMETIJI. HODIM V PRVI RAZRED ŠOLE HOLMEC. IMAM MODRE OČI IN RJAVE LASE. RAD OBLEČEM KAVBOJKE, KRATKO MAJICO IN JOPO IN OBUJEM ŠPORTNE COPATE. V ŠOLI SE RAD UČIM O OKOLJU. DOMA RAD POMAGAM IN SE IGRAM S SESTRICO.

IME MI JE ANA, PIŠEM SE BURJA. STARA SEM ŠEST LET. STANUJEM NA DOLGI BRDI 43 D. HODIM V PRVI RAZRED. OČI IMAM SVETLO MODRE BARVE. LASE IMAM DOLGE IN SKODRANE. RADA OBLEČEM TRIKO, KIKLICE IN MAJICO Z MIKI MAUSOM. OBUJEM ADIDAŠKE. RADA DELAM KOLEŠA IN SE IGRAM S SESTRO URŠO. TRENIRATI BOM ZAČELA GIMNASTIKO. V ŠOLI SE IGRAM Z BELLO, KAJO IN TAJO. RAĐA IMAM MATEMATIKO. VESELIM SE, KER GREM NA POČITNICE K MAMI IN ATU.

IME MI JE KAJA. PIŠEM SE POBERŽNIK. STANUJEM NA HOLMECU, DOLGA BRDA 25. STARA SEM SEDEM LET. HODIM V PRVI RAZRED. RADA SE UČIM. DOMA SE IGRAM Z BRATCEM TINETOM. ZELO RADA POMAGAM MAMI PRI DELU. OČI IMAM TEMNO ZELENE. LASE IMAM DOLGE IN SVETLO RJAVE. SEM SUHA IN MLADA DEKLICA. MAMA MI VSAK DAN SPLETE KITE ALI NAREDI ČOP. VČASIH PA IMAM TUDI SKODRANE LASE. RAĐA OBLEČEM OBLEKICE IN OBUJEM SVOJE NAJLJUBŠE ČEVLJE, KI SE SVETIJO V TEMI.

IME MI JE HANA, PIŠEM SE KUN. STARA SEM ŠEST LET. OČI IMAM SVETLO PLAVE, NOŠIM OČALA. IMAM DOLGE SVETLO RJAVE LASE. OBLEČEM KIKLICE. RADA HODIM V ŠOLO. UČIM SE BRATI. DOMA MAMI POMAGAM ČISTITI. IGRAM SE Z BRATCEM. RADA SE ROLAM ALI IGRAM IGRICE.

IME MI JE TAJA, PIŠEM SE LESKOVEC KOZEL. STARA SEM SEDEM LET. OČI IMAM RJAVE, LASE IMAM TEMNO RJAVE. HODIM V PRVI RAZRED ŠOLE HOLMEC. RADA SE UČIM. NAJRAJŠI IMAM SVOJO UČITELJICO DARKO. DOMA Z MAMO HRANIVA NAŠE ŽIVALI. DEDIJU IN ATANU POMAGAM V HLEVVU. IMAMO SE RADI.

Zbrala in uredila učiteljica Darka Kuzma

POTOVANJE MALE PLASTIČNE VREČKE

Kaj se je zgodilo s plastično vrečko, sem povprašal orko. Vrečka je po dolgem času obležala na dnu oceana. Plastično vrečko je pojedel sinji kit Blaž. In ko jo je prebavil, je vrečka plavala na površje in je mimogrede ulovila dve ribi. Ko je plavala, jo je ribič potegnil na površje oceana. Ribič je rekel HO HO HO, kar dve ribi na en mah. Plastično vrečko je dal v koš za smeti. Čez en dan je prišel smetarski tovornjak in jo odpeljal na smetišče. Na smetišču so jo z veliko roko na kolesih zakopali.

Vrečka se je razkrajala dve leti, ker je bila tako žalostna.

Nejc Peršak, 4.a

Plastična vrečka je bila več let na površju. Zapletla se je v ptico. Potem se je ptica znašla in si jo je dala dol. Sunek je zapihal in jo je odpihnilo v prtljažnik. Avto se je odpeljal k trgovini. Vrečka je pogledala in je prebrala TRGOVINA!

Bila je zelo vesela in je hitro odskakljala v trgovino. Obesila se je na obešalo in tam je visela EN teden.

Žan Zavolovšek, 4.a

»Kaj se je zgodilo z malo plastično vrečko?«, sem povprašal meduzo velikanko?

Meduza velikanka je rekla, da že več stoletij globoko na dnu morja leži mala plastična vrečka. Mala plastična vrečka preden se je utopila, je na ves glas kričala, da ni več mala, sedaj je velika. Ko se je plastična vrečka zbudila, je hotela pobegniti. Mimo je priplaval delfin in se približal mali plastični vrečki. Mislila je, da jo bo pojedel. Začela se je upirati, ampak je bila brez moči. Delfin je ni pojedel. Ko je priplaval mimo nje, jo je zgrabil in odvrigel stran, ker mu je bila v napoto. Vendar jo je val vrigel na njegov hrbet. Delfin je sploh ni opazil in jo je tako nosil za sabo po morju. Ko je mala plastična vrečka končno padla z delfinovega hrbta nazaj v morje, je pomislila, da je končno svobodna. Takrat pa je mimo priplavala meduza velikanka in jo pojedla.

»Čakaj, kako ti to sploh veš?«, sem vprašal meduzo velikanko prestrašen do kosti.

Čez nekaj minut je meduza velikanka odgovorila: »Zato ker sem ji sledila in jo na koncu pojedla. Velika plastična vrečka? Pa kaj še!«

Hotel sem zbežati, a me je meduza s svojo lovko opekla. Delal sem se, da ne grem nikamor. Potem pa sem začel plavati, kakor hitro sem mogel. Sledila mi je iz vode, takrat pa je kar naenkrat postala trda. Zelo! Pred mojimi očmi se je začela razpadati v prah, zato sem hitro stekel stran ves prestrašen.

Aleksej Salkić, 4. a

Jan Repas, 4. a

ŠOPEK - pripoved ob nizu slik

Otroci so se v šoli pogovarjali kaj bodo počeli. Ko je zvonilo, jim je učiteljica povedala, da gredo na travnik. Šli so na kratek sprehod po travniku. Vsak si je vzel svojo travniško cvetlico. Ogledali so si jih in povohali. Šli so po kratki poti nazaj do šole. Med tem so se pogovarjali. V šoli so opisali svoje cvetlice. Jaka, Jan, Tim, Tilen, Lara in Ema so jih opisali. Pri tem so se zelo zabavali. Iz vseh rož so izdelali šopek. Ovili so ga s papirjem in okrasnim trakom. Sara se je odločila, da bo šopek nesla k babici v bolnišnico. Zraven ji je dala tudi risbo. Babica se je tako razveselila, da je povabila vse in jih nagradila.

Rok Gerdej, 3. b

Nekega dne so se otroci igrali pred šolo. Ko je zazvonil zvonec, so morali nazaj v šolo. Učiteljica jim je povedala dobro novico. Dobro novico, da gredo nabirat rože. Ko so prispeli na travnik, so šli do najlepših rož. Vsak si je dobil najlepšo rožo.

Počasi so se začeli spravljati, da bodo odšli. Vsak je zraven vzel svojo rožo. Ko so prišli v razred, so predstavili svoje rože. Učiteljica jih je z veseljem poslušala. Otroci so učiteljici dali rože, da jih je zavila v papir. Otroci so odnesli šopek kuharici, ker je imela rojstni dan.

Kuharica je bila zelo vesela.

Eva Štern, 3.b

Otroci so se zbrali pred šolo. Pogovarjali so se, kaj bodo danes počeli. Učiteljica jim je povedala, da bodo šli na travnik. Ko so prišli na travnik, so si izbrali vsak svojo cvetlico. Cvetlico so vonjali, otipavali in ogledovali, kakšne barve so. Utrgali so rožo z dolgim pecljem. Nato so se odpravili nazaj v razred. V razredu je vsak otrok predstavil svojo cvetlico. Vsak otrok si je izbral svojega prijatelja in ga ocenil. Postavili so se v vrsto pred učiteljico. Nato so naredili lep šopek. Jan in Lili sta okoli šopka ovila bel papir in zlato vrvico, nato so ga odnesli kuharici za rojstni dan.

Kuharica je bila šopka zelo vesela.

Malu Gabrovec, 3. b

Učenci so se zbrali pred šolo in se pogovarjali, kaj bodo naredili za kuharico, ker ima rojstni dan. Odločili so se, da bodo naredili šopek. Vprašali so učiteljico in so šli na travnik. Nabirali so rože različne barve in jih vohali. Rože so nato odnesli v učilnico. Vsak je imel drugo rožo. V razredu je vsak predstavil svojo rožo. Tako so se vsi tudi nekaj novega naučili. Ko so vse predstavili, so učiteljico prosili za pomoč. Učiteljica jim je pomagala narediti šopek. Šopek so ovili z lepim papirjem in z rumenim trakom. Pripravili so se za nastop. Šopek so nesli kuharici. Kuharica je bila tako vesela, da je skuhalo najboljše kosilo.

Tilen Obretan, 3. b

Učenci 3.b so se zbrali pred šolo. Rekli so, da bodo šli nabirat cvetlice.

Preden se je začel pouk, so šli na travnik. Tam so nabrali vse rože. Vsak si je izbral eno. Odšli so po Marjanovi ulici do naslednjega travnika. Tam so dobili vsak še eno. Ko so prišli v razred, jo je vsak predstavil. Učiteljica je vsem dala pet.

Nato so dali rože učiteljici, da je naredila šopek. Rože so dali kuharici Jeli za rojstni dan.

Kristjan Mikl, 3. b

Učenci tretjega razreda so se na šolskem igrišču zmenili, da bodo šli na sprehod. Šli so v učilnico, da bi povedali učiteljici kam grejo. Odpravili so se na bližnji travnik. Tam so vonjali in nabirali pisane cvetlice. Vsak je nabral cvetlico, ki mu je bila všeč. Odpravili so se nazaj v razred. Vsi so imeli v rokah rožo. Ko so prišli nazaj v razred je vsak predstavil svojo cvetlico, ki jo je nabral. Jan je predstavil roza cvetlico. Učiteljici so dali vsak svojo rožo in naredila je pisan šopek. Šopek so lepo zavili in ga odnesli kuharici za rojstni dan.

Tinka Slatinšek, 3. b

ČEBELA, NAŠA PRIJATELJICA

Na POŠ Holmec so ustvarjali panjske končnice,
izdelali so tudi čebelnjak

Ana Burja, 1.r

Taja Leskovec Kozel, 1.r

Kaja Poberžnik, 1.r

Bella Gerdej, 1.r

Učenke in učenci
2. in 3. razreda

GRB MESTA BRALNE ZNAČKE

Vsako mesto ima svoj prepoznavni grb. Ker so naše Prevalje dobile nov naziv, so učenci in učenke 4. b razreda predstavili svoje zamisli za grb – **PREVALJE - MESTO BRALNE ZNAČKE.**

